

Dokumentnamn Rättsligt ställningstagande om tidsfrister för tulltillägg			
Kategori Regeldokument	Beslutsfattare Karin Erlingsson	Handläggare Cecilia Holmdahl och Jesper Norin	Diarienummer STY 2021-648
Typ av styrdokument Rättsligt ställningstagande	Ansvarig avdelning Rättsavdelningen	Träder i kraft den Beslutsdatum	Giltig t.o.m. datum -
Beslutsdatum 2021-09-29	Ansvarig enhet/kompetenscenter Rättsavdelningen	Bör uppdateras före -	Serienummer -
Ersätter dokument som upphävs STY 2016-452 Rättsligt ställningstagande om tidsfrist för omprövning av tulltillägg			

Rättsligt ställningstagande om tidsfrister för tulltillägg

1 Sammanfattning

Tullverket gör bedömningen att sista möjliga dag att underrätta om tullskuld även utgör sista dag att fatta beslut om tulltillägg. Vid uttag av tulltillägg anser Tullverket därmed att tulltillägg inte kan tas ut senare än tre år efter den dag som den tullskuld som ligger till grund för beräkningen av tulltillägget uppkom¹.

Treårsfristen för att underrätta om tullskuld, och därmed även för att fatta beslut om tulltillägg, ska dock i vissa fall förlängas. Detta gäller bl.a. om, inom treårsfristen:

- ett överklagande inges, eller
- ett meddelande om ett för gäldenären negativt beslut kommuniceras (artikel 103.3 a och b i tullkodex²).

En förlängning av tiden för att underrätta om tullskuld aktualiseras då en tullskuld återförs (artikel 103.4 i tullkodex) eller då tullskulden har uppkommit på grund av en handling som när den utfördes skulle ha kunnat ge upphov till straffrättsliga förfaranden (artikel 103.2).

¹ Det finns bara ett tillfälle när en tullskuld uppträder; däremot kan en tullskuld underrättas flera gånger. Om tullskulds uppkomst, se artikel 77 (tullskuld vid import) och artikel 79 (tullskuld som uppkommer genom bristande efterlevnad) i tullkodex.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.

Det är beslutsdatumet för tulltillägget som är avgörande och som ska ligga inom tidsfristen. Det innebär att det inte har någon betydelse om debiteringen av tulltillägget sker efter det att tidsfristen har löpt ut.

Vidare ska en begäran om återbetalning eller eftergift av tulltillägg inkomma inom en tid av tre år från den dag då gäldenären underrättades om den tullskuld som ligger till grund för tulltillägget. Om ett beslut om återbetalning eller eftergift av tullskuld fattas ska även ett till tullskulden knutet beslut om tulltillägg undanröjas då det inte längre finns någon grund för uttag av tulltillägg.

2 Frågeställning

När det gäller beslut om tulltillägg och så kallad omprövning av detsamma har det funnits en otydlighet kring vilka tidsfrister som gäller för uttag respektive återbetalning av tulltillägg. Det beror dels på att det inte framgår av tullagen vilka artiklar i tullkodex som är tillämpliga i dessa situationer, dels på att tulltillägg som sådant inte regleras i EU-rätten. Tullverket ser därför ett behov av att tydliggöra vilka artiklar i tullkodex som ska tillämpas på omprövningar av tulltillägg, samt att ta ställning till hur tidsfristerna ska beräknas.

Ställningstagandet omfattar inte bestämmelserna i 6 kap. 4 § tullagen (2016:253) om obligatorisk omprövning i samband med överklaganden.

3 Gällande rätt

3.1 Nationell rätt

Nationella regler om tulltillägg finns i 5 kap. 5–14 §§ och 16–21 §§ tullagen.

Förutsättningarna för att ta ut tulltillägg finns i 5 kap. 5–10 §§ tullagen.

Om det inte längre finns någon betalningsskyldighet för tull får Tullverket inte ta ut tulltillägg på beloppet (5 kap. 14 § tullagen). Utöver den bestämmelsen finns det inte någon reglering i tullagen om tidsfrister vid omprövning.

Förutsättning för att ompröva ett tidigare beslut om tulltillägg finns i 5 kap. 16 § tullagen, som anger att Tullverket ska ompröva bl.a. beslut om tulltillägg om gäldenären eller deklaranten begär det eller om det finns andra skäl. Det anges även att bestämmelserna i tullagstiftningen om omprövning av beslut om tull då ska tillämpas. Med tullagstiftning förstås både EU:s tullagstiftning enligt artikel 5.2 i tullkodex (förordning (EU) nr 952/2013) samt svenska tullförfattningar (1 kap. 3 § tullagen). Genom hänvisningen till

bestämmelserna i tullagstiftningen om omprövning³ av beslut om tull görs bestämmelserna i tullkodex om omprövning av beslut tillämpliga vid omprövning av beslut om tulltillägg, jfr avsnitt 3.2 nedan.

Det finns inte någon bestämmelse i tullagen som stadgar att det vid nedsättning av tullbeloppet även ska göras en motsvarande nedsättning av ev. tulltillägg som belöper på tullbeloppet. Det får dock anses underförstått att omprövning även ska ske av tulltillägget i dessa fall och att beslutet om tulltillägg ändras på det sätt som en nedsättning av tullbeloppet föranleder.⁴

3.2 EU-rätt

I tullkodex finns ett flertal bestämmelser som innebär att beslut om tull kan omprövas efter ansökan av deklarant eller gäldenär eller på tullmyndighetens initiativ. I artiklarna 22 och 23 i tullkodex finns allmänna bestämmelser om bland annat beslut som tullmyndighet fattar på ansökan från en enskild. Av artikel 23.4 framgår även att tullmyndigheterna i särskilda fall ska ompröva ett beslut.

Artikel 103 i tullkodex reglerar en tidsmässig begränsning av tullskuld, dvs. inom vilken tid som underrättelse om tullskuld alls kan ske. Enligt artikel 103.1 ska gäldenären inte underrättas om någon tullskuld efter utgången av en period om tre år efter den dag då tullskulden uppkom.

Denna treårsperiod, under vilken en tullskuld alltså kan underrättas, ska i vissa i artikel 103 angivna fall tillfälligt upphöra att löpa, vilket innebär att *fristen för att underrätta om tullskuld förlängs med motsvarande tid*. Så är fallet, enligt artikel 103.3, när:

- 1) Ett överklagande inges i enlighet med artikel 44 i tullkodex. Då motsvarar förlängningen av treårsfristen den tid som löper från och med den dag då överklagandet inges tills att förfarandet för överklagandet upphör.
- 2) Tullverket i enlighet med artikel 22.6 i tullkodex, har meddelat gäldenären på vilka grunder de avser att underrätta skulden. Gäldenären har då en rätt att yttra sig. Denna yttranderätt gäller, enligt artikel 22.6 i tullkodex, från den dag då *sökande mottar meddelandet eller ska anses ha mottagit meddelandet*. Från denna tidpunkt har gäldenären, enligt artikel 8 kompletteringsförordningen⁵, 30 dagar på sig att

³ I äldre tullkodex användes inte begreppet omprövning. I stället reglerades förfarandet inom bestämmelserna för uppbörd och återbetalning, vilket vid prövning av beslut om tulltillägg även innebar en tillämpning av nationell reglering om uppbörd och återbetalning.

⁴ I äldre tullagen fanns det före den 1 januari 2012 i 8 kap. 14 § andra stycket en uttrycklig bestämmelse som innebar att om tull sätts ned ska också beslutet om tulltillägg ändras på det sätt som nedsättningen kan ge anledning till. Denna regel upphävdes i samband med att skatteförfarandelagen (2011:1244) infördes den 1 januari 2012. Anledningen till att bestämmelsen upphävdes var inte att den inte längre skulle gälla, utan på grund av att det som sades i bestämmelsen gäller ändå, jfr SOU 2009:58 s. 1759.

⁵ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

framföra sin ståndpunkt. Trots detta, kan Tullverket enligt artikel 8.2 genomförandeförordningen⁶, fatta beslut redan från den tidpunkt då gäldenären framfört sin ståndpunkt. Detta oavsett om den tidsfrist som yttranderätten medför i det enskilda fallet ännu inte är utgången.

Därutöver finns i enlighet med artikel 103.2 (vilken i svensk lagstiftning har kommit till uttryck genom 2 kap. 5 § tullagen) möjlighet att underrätta om tullskuld senare än tre år (närmare bestämt fem respektive tio år) om tullskulden har uppkommit på grund av en handling som skulle ha kunnat ge upphov till straffrättsliga förfaranden eller om åtal har väckts enligt lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Enligt artikel 103.4 ska perioden för att underrätta om tullskuld även anses ha upphört tillfälligt om en tullskuld återinförs i enlighet med artikel 116.7 (från och med den dag som ansökan om återbetalning eller eftergift lämnas in och fram till och med den dag då beslutet om återbetalning eller eftergift fattas). Ett återinförande blir aktuellt om tullmyndigheten felaktigt har beviljat återbetalning eller eftergift.

I artiklarna 116–123 i tullkodex finns de specifika bestämmelserna om *återbetalning och eftergift*. I enlighet med de förutsättningar som anges i dessa bestämmelser ska tullmyndigheterna återbetala eller efterge import- eller exporttullbelopp. Att återbetalning på tullmyndighetens initiativ i vissa fall ska ske följer av artikel 116.4.

Artikel 117 i tullkodex reglerar de fall då import- eller exporttullar har tagits ut med för stort belopp. Artikel 118 reglerar de fall då återbetalning ska ske på grund av att varorna är defekta eller inte uppfyller villkoren i avtalet. Artikel 119 reglerar de fall då återbetalning ska ske på grund av fel från de behöriga myndigheternas sida. Artikel 120 reglerar de fall då återbetalning ska ske på grund av rättviseskäl

Tidsfristerna för återbetalning (och eftergift) skiljer sig åt beroende på grunden för prövningen (artikel 121 i tullkodex). I de fall det rör sig om import- eller exporttullbelopp som tagits ut till ett för stort belopp, fel av den behöriga myndigheten eller rättviseskäl, anges i artikel 121.1 a att en ansökan om återbetalning eller eftergift i enlighet med artikel 116 inges till tullmyndighet *inom tre år från dagen för underrättelse om tullskulden*. Tidsfristen ska förlängas om den sökande lämnar bevis för att denne hindrats från att lämna en ansökan inom den föreskrivna tiden till följd av oförutsebara omständigheter eller force majeure samt om ett överklagande enligt artikel 44 inges (artikel 121.1 andra stycket och 121.3 i tullkodex).

⁶ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.

4 Tullverkets bedömning

4.1 Uttag av tulltillägg

Bestämmelsen i 5 kap. 14 § tullagen innebär att *en grundförutsättning för att kunna ta ut tulltillägg på beloppet är att tull fortfarande kan tas ut*. Eftersom bestämmelser om tidpunkt för uppkomst av tullskuld och betalningsskyldighet för tull finns i tullkodex, förutsätter en tillämpning av 5 kap. 14 § tullagen i sin tur en tillämpning av relevanta bestämmelser i tullkodex om fastställande av import- och exporttullbelopp samt underrättelse om tullskuld.

Av artikel 103.1 i tullkodex följer att gäldenären inte ska *underrättas* om någon tullskuld efter utgången av en period om tre år efter den dag då tullskulden uppkom. Denna tre-årsfrist ska dock, som framgår i avsnitt 3.2, förlängas i vissa fall.

Det finns anledning att särskilt se på tillämpningen av artikel 103.3 b, dvs. förlängning då gäldenären meddelas på vilka grunder myndigheten avser att underrätta om tullskulden.

För de fall Tullverket enligt artikel 22.6 i tullkodex ska fatta ett för gäldenären negativt beslut har denne en yttranderätt som gäller *från den dag då sökande mottar meddelandet eller ska anses ha mottagit meddelandet*. Frågan när en gäldenär ska anses ha mottagit meddelandet är varken reglerad på nationell eller unionsrättslig nivå. Tullverket anser att följande utgångspunkter ska gälla:

- Om meddelandet skickas elektroniskt ska det anses ha mottagits då det har anlänt i gäldenärens datasystem.
- Om fysisk postgång används och Tullverket inte vet när sökande mottog meddelandet ska det anses att gäldenären mottog meddelandet två arbetsdagar efter den dag då brevet expedierades.⁷

Från den tidpunkt gäldenären anses ha mottagit meddelandet har denne, enligt artikel 8 kompletteringsförordningen, 30 dagar på sig att framföra sin ståndpunkt. Alltså motsvarar då förlängningen av tre-årsfristen 30 dagar plus eventuell postgång. Enligt andra punkten i artikel 8 kompletteringsförordningen får dock Tullverket kräva att *30-dagars fristen inte tillämpas, och i dessa fall i stället kräva att gäldenären ska framföra sin ståndpunkt inom 24 timmar*, i fall då beslutet avser resultatet av kontrollen av varor för vilka det inte har ingetts någon summarisk deklaration, deklaration för tillfällig lagring, deklaration om återexport eller tulldeklaration.

När det gäller tidpunkten för underrättelse om tullskuld gäller att när det import- eller exportbelopp som ska betalas är lika med det belopp som tagits upp i tulldeklarationen

⁷ se NJA 2019 s 526.

anses tullmyndighetens frigörande av varan likvärdig med en underrättelse till gäldenären om tullskulden (artikel 102.2 i tullkodex).

I övrigt följer av 3 kap. 4–8 §§ tullordningen (TFS 2016:2) hur underrättelse om tull och andra skatter och avgifter som ska betalas ska ske. Det kan ske muntligen av en tulltjänsteman och även genom utfärdande av ett kvitto på att betalning har skett (3 kap. 4 §). Därutöver kan underrättelse ske genom tullräkning (3 kap. 5 §). Vidare framgår av 3 kap. 8 § tullordningen att i det fall en underrättelse om beslut görs genom en annan handling än en tullräkning eller ett tullkvitto framställs kravet på betalning genom en tullräkning.

En underrättelse som sker genom en tullräkning ska anses ha skett den dag då tullräkningen är utställd (3 kap. 5 §). Det innebär att gäldenären därmed underrättas om beslutet den dag som tullräkningen ställs ut. Eftersom tullräkningen även är beslutshandling för beslut om tull är det genom själva utställandet av tullräkningen som betalningsskyldighet för tull uppkommer.

Vid beslut om tull kan underrättelse om tullbeloppet följaktligen inte ske efter utgången av treårsfristen (som kan förlängas, se ovan). Efter denna tidpunkt kan tull inte längre tas ut, dvs. inte längre underrättas; däremot kan krav på betalning av tullbeloppet fortgå efter att en underrättelse om tullskuld har skett (vad gäller tidsfrist för betalning av en tullskuld framgår att den som utgångspunkt är tio dagar, jfr artikel 108 i tullkodex).

Vid underrättelse genom tullräkning uppstår eller verkställs nedanstående situationer således vid samma tidpunkt:

- tidpunkt för underrättelse av beslut om tull (tullbelopp)
- tidpunkt för utställande av tullräkning
- tidpunkt som betalningsskyldighet för tull uppkommer.

4.1.1 Tidsfrist för uttag av tulltillägg

En tillämpning av 5 kap. 14 § tullagen innebär att treårsfristen även gäller vid omprövning av beslut. Tulltillägg kan tas ut så länge som det finns en betalningsskyldighet för underliggande tull. En tillämpning av treårsfristen (som kan förlängas, se ovan) innebär enligt Tullverket att tulltillägg inte kan tas ut senare än tre år efter den dag som tullskulden som utgör underlag för beräkning av tulltillägget uppkom, eftersom det efter denna tidpunkt inte finns någon betalningsskyldighet för tull.

Att det är tullskuldens uppkomst och inte tidpunkten för debitering av densamma som utgör startpunkt för tidsfristen för påförande av tulltillägg följer enligt Tullverket redan av 5 kap. 14 § tullagen. Om underrättelse av tullskuld inte längre kan ske finns det inte längre någon rättslig grund för att ta ut tulltillägg.

Av 5 kap. 14 § tullagen följer vidare att tulltillägg ska *tas ut* inom en viss tid. Till skillnad från beslut om tull är det således inte tiden för *underrättelse* av beslutet om tulltillägg som ska beaktas vid tidsfristen (jfr artikel 103.1 i tullkodex), utan datum då tulltillägget tas ut. Tulltillägg tas ut genom att beslut fattas om detta och beslutshandlingen undertecknas av beslutsfattaren. *Det är således beslutsdatum för tulltillägget som är avgörande* och som ska ligga inom fristen. Det medför enligt Tullverket att det inte har någon betydelse om debitering av tulltillägget sker efter fristens utgång.

Det kan nämnas att samma tidsfrist för att ta ut tulltillägg gäller för de fall då Tullverket är uppbördsmyndighet för mervärdesskatt.

4.2 Återbetalning eller undanröjande av tulltillägg

I 5 kap. 16 § tullagen anges inte på vilka grunder en omprövning ska göras eller vilka bestämmelser i tullagstiftningen som ska tillämpas. Till skillnad från uttag av tulltillägg finns det inte någon nationell bestämmelse (jfr 5 kap. 14 §) som reglerar *inom vilken tid* ett beslut om att undanröja ett beslut om tulltillägg kan fattas. Det får dock anses stå klart att om det fattas ett beslut om att undanröja den tullskuld som tulltillägget är baserat på så finns det inte längre någon grund för att ta ut ett tulltillägg. I ett sådant fall förfaller alltså även ett eventuellt beslut om tulltillägg kopplat till tullskulden.

När det i nu aktuellt hänseende talas om omprövning knyter detta dock sedan gammalt an till bestämmelserna om återbetalning och eftergift; det vill säga att det avser en sådan begäran. Lagstiftningen tillåter under vissa förutsättningar att tullbelopp återbetalas eller efterges efter ansökan.⁸ Allmänna bestämmelser om villkoren för återbetalning eller eftergift av tullbelopp framgår av artikel 116 i tullkodex. I artiklarna 117–120 i tullkodex beskrivs olika specifika förutsättningar. I artikel 121 i tullkodex framgår att begäran om återbetalning ska ha inkommit inom bestämda tidsfrister.

Frågan är i dessa fall vilken tidsfrist som gäller för att inkomma med en sådan begäran när det gäller tulltillägg.

Eftersom det är olika tidsfrister i tullkodex beroende på grunden för prövningen av återbetalning eller eftergift, måste *det fastställas på vilka grunder som beslutet om tulltillägg prövas*.

Tullverket anser att de grunder för omprövning av ett beslut om tulltillägg som blir tillämpliga är de som anges i artiklarna 117 och 119 i tullkodex, vilket medför att den tidsfrist som ska tillämpas är den som anges i artikel 121.1 a i tullkodex. Det innebär att en

⁸ Tullverket ska även på eget initiativ återbetala eller efterge tullar om det inom tidsfristerna upptäcks att ett import- eller exporttullbelopp ska återbetalas eller efterges (enligt artikel 116.4 i tullkodex).

omprövning av beslut om tulltillägg prövas enligt 5 kap. 16 § tullagen, tillsammans med artikel 121.1 a i tullkodex vad avser tidsfrist.

Tullverket anser vidare att treårsfristen i artikel 121.1 a i tullkodex relaterar till tidpunkten för underrättelse av den tullskuld som tulltillägget beräknats efter, inte till det tulltillägg som är föremål för omprövning. Om det finns grund för att undanröja ett tulltillägg måste, som huvudregel, antingen en ansökan om återbetalning eller eftergift komma in eller Tullverket upptäcka detta inom tre år från den dag då gäldenären underrättades om den tullskuld som ligger till grund för tulltillägget. Dock kan, enligt artikel 121.1 andra stycket och artikel 121.3 i tullkodex, fristen förlängas om det har förelegat oförutsägbara omständigheter eller force majeure samt om ett överklagande har inletts enligt artikel 44 i tullkodex.

Tullverkets grund för ställningstagandet gällande undanröjande av tulltillägg är följande.

Tullverket ställdes inför samma frågeställningar under tidigare gällande tullagstiftning. Tullverket gjorde då ställningstagandet att vid tillämpning av 5 kap. 13 § äldre tullagen (som motsvarar 5 kap. 16 § i nuvarande tullag) skulle endast paragrafens andra stycke tillämpas, eftersom de situationer som angavs i 5 kap. 13 § andra stycket gamla tullagen till sin ordalydelse överensstämde med de som angavs i artikel 236 i gamla tullkodex.⁹ Även de situationer som angavs i artikel 237 överensstämde med de som angavs i 5 kap. 13 § gamla tullagen, men hade ingen praktisk betydelse vid en omprövning.¹⁰ Eftersom det endast var de fall som beskrevs i artikel 236 (och 237) i gamla tullkodex som avsågs i 5 kap. 13 § andra stycket gamla tullagen, och då artikel 237 som sagt saknar praktisk betydelse, var det endast artikel 236 som skulle tillämpas. Tolkningen stöddes av de förarbeten som behandlade den bestämmelse i gamla tullagen (1994:1550) som motsvarade 5 kap. 13 §. Där angav man uttryckligen att det är de fall som omfattas av artiklarna 236 och 237 som man avsåg omfattas av 29 § första stycket såvitt återbetalning av annan skatt eller avgift, se SOU 1994:89 s. 215. Tullverket ansåg därmed att endast artikel 236 i tullkodex skulle tillämpas vid omprövning av tulltillägg.

Artikel 236 i gamla tullkodex motsvaras till sitt innehåll idag av artiklarna 117 och 119 i tullkodex. Det vill säga att artikel 118 inte blir aktuell.

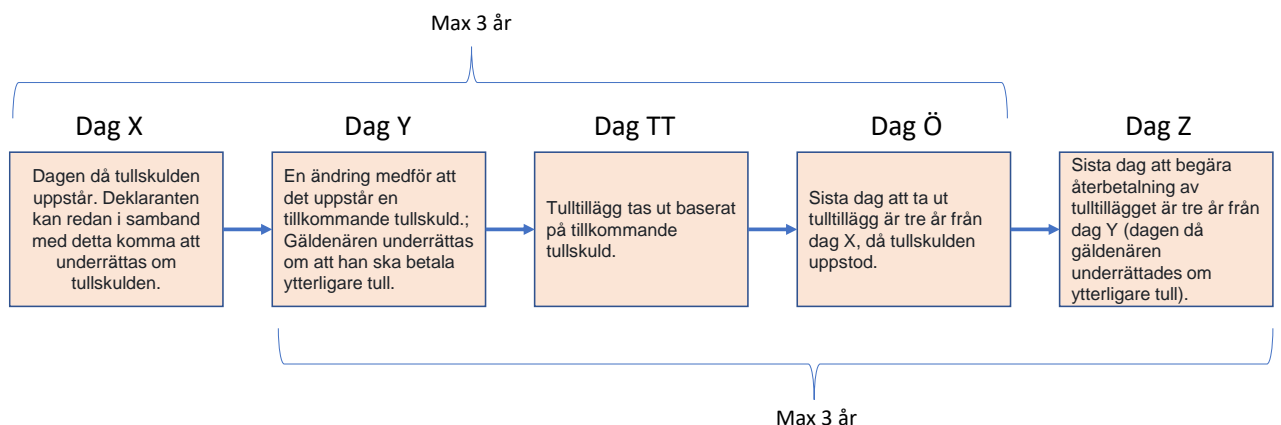
⁹ Artikel 236 reglerade de fall där en skattskyldig har betalat tull med högre belopp än vad som rätteligen skulle betalas, eller betalat tull som rätteligen inte borde ha bokförts. Enligt artikel 236.2 skulle import- eller exporttullar återbetalas eller efterges på ansökan som ingavs till vederbörande tullkontor inom en tid av tre år från den dag då gäldenären underrättades om tullbeloppet. Om Tullverket inom denna tid upptäckte att det fanns situationer som angavs i 236 i tullkodex, skulle myndigheten på eget initiativ återbetala eller efterge beloppet. Tidsfristen skulle förlängas om den person det gäller kunde lägga fram bevis på att han var förhindrad att inge sin ansökan inom nämnda tid pga. oförutsebara omständigheter eller force majeure.

¹⁰ Enligt artikel 237 skulle tull återbetalas om en tulldeklaration ogiltigförklaras och tullen har betalats. Artikel 237 fick i detta sammanhang inte någon tillämpning i praktiken även om den i sig var tillämplig vid en återbetalning av tulltillägg. Anledningen till det var att vid ett ogiltigförklarande av en tulldeklaration gör Tullverket med automatik även en nedsättning av det tulltillägg som hänför sig till det tullbelopp som sätts ned, utan att särskild begäran behöver lämnas av gäldenären. Här kan även nämnas att just det var skälet till att 8 kap. 14 § gamla tullagen upphörde.

Förarbetena till tullagen berör inte alls grunder eller tidsfrister för omprövning av tulltillägg enligt den lagstiftningen. Tullverkets bedömning är att regeringens tidigare ställningstagande gällande grunder för omprövning vid återbetalning av tulltillägg fortfarande gäller. Därmed är det grunderna för återbetalning i artiklarna 117 och 119 i tullkodex som blir tillämpliga, vilket i sin tur medför en tillämpning av den tidsfrist som anges i artikel 121.1 a i tullkodex.

Ställning måste även tas till om den treårsfrist som anges i 121.1 a i tullkodex ska beräknas från den tidpunkt då gäldenären underrättades om den underliggande *tullskulden*, motsvarande det tullbelopp som legat till grund för att påföra tulltillägget, eller om tidpunkten i stället ska beräknas från tidpunkten för underrättelse om *tulltillägget*, om denna tidpunkt infaller senare. Tullverket anser att treårsfristen i artikel 121.1 a i tullkodex relaterar till tidpunkten för underrättelse av själva tullskulden. Varken vid överklagande eller beslut om tulltillägg utgår man från tidpunkten för påförande av själva tulltillägget vid beräkning av tidsfristen. Ett överklagande av beslut om tulltillägg ska ha inkommit till Tullverket inom tre år från den dag då *tullskulden* uppkom eller skattskyldigheten annars inträdde (6 kap. 3 § tullagen). Om beslutet har meddelats mer än två och ett halvt år från den tidpunkten kan överklagandet komma in inom två månader från det att gäldenären fick del av beslutet om tiden för överklagande därigenom blir längre. Det är vidare den underliggande tullskulden som initierar treårsfristen vid påförande av tulltillägg. I förarbeten till gamla tullagen¹¹ skriver man dessutom att tidsfristen vid omprövning är "samma som" treårsfristen vid överklagande, och relaterar därmed till tidpunkten för underrättelse av tullskulden.

Ett exempel:

¹¹ Prop. 1994/95:34 s. 160 f.

Ärendets handläggning

I detta ärende har rättschefen Karin Erlingsson beslutat. Föredragande har varit verksjuristen Cecilia Holmdahl. I den slutliga handläggningen har även verksjuristen Jesper Norin och chefen för enheten för tullrätt Martina Lofstrand deltagit.

TULLVERKET

Karin Erlingsson